

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.10.2.3.2020.JW(11)

RM-10-3-20

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o ratyfikacji Umowy o partnerstwie i współpracy pomiędzy Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Singapuru, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 19 października 2018 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Umowy o partnerstwie i współpracy pomiędzy Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Singapuru, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 19 października 2018 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy o partnerstwie i współpracy pomiędzy Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Singapuru, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 19 października 2018 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel zawarcia Umowy

Umowa jest świadectwem długofalowego zaangażowania Unii Europejskiej (UE) we współpracę z Republiką Singapuru oraz rosnącego znaczenia umacniania stosunków między Stronami. Dzięki zawarciu Umowy o partnerstwie i współpracy pomiędzy Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Singapuru (dalej: „Singapur”) możliwe będzie dokładniejsze określenie zasad i warunków, na których będzie się opierać przyszłe partnerstwo. Należy zakładać, że wejście Umowy w życie wpłynie korzystnie na intensyfikację dialogu politycznego i współpracę w określonych w umowie dziedzinach oraz przyczyni się do rozwoju współpracy gospodarczej.

Umowa obejmuje szereg zagadnień istotnych zarówno dla Singapuru, jak i dla UE, jak np. nawiązanie współpracy w ramach wszystkich odpowiednich regionalnych i międzynarodowych forów i organizacji, zwalczanie terroryzmu i przestępstw międzynarodowych, przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz wspieranie wzrostu i rozwoju handlu między Stronami. Uwagę zwraca też szeroko ujęta współpraca w dziedzinie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, w tym praworządności i współpracy prawnej, ochrony danych, migracji, przeciwdziałanie przemytowi i handlowi ludźmi oraz nawiązanie współpracy w zakresie ceł, polityki makroekonomicznej i instytucji finansowych, nauki i technologii. Ratyfikacja Umowy potwierdzi zaangażowanie Polski w rozwój azjatyckiego wymiaru polityki zagranicznej UE oraz stworzy pole do intensyfikacji dialogu politycznego między Warszawą a Singapurem. Będzie jednocześnie uzupełniać aktywną politykę Polski wobec Singapuru.

2. Treść Umowy

Treść umowy stanowią:

Tytuł I: Charakter i zakres (art. 1–2);

Tytuł II: Współpraca dwustronna, regionalna i międzynarodowa (art. 3–4);

Tytuł III: Współpraca w zakresie stabilności międzynarodowej, sprawiedliwości, bezpieczeństwa i rozwoju (art. 5–8);

Tytuł IV: Współpraca w zakresie handlu i inwestycji (art. 9–16);

Tytuł V: Współpraca w dziedzinie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa (art. 17–22);

Tytuł VI: Współpraca w innych sektorach (art. 23–38);

Tytuł VII: Środki współpracy (art. 39–40);

Tytuł VIII: Ramy instytucjonalne (art. 41);

Tytuł IX: Przepisy końcowe (art. 42–52).

Krótką charakterystyka powyższych tytułów:

Tytuł I: Charakter i zakres: Określa się powstanie partnerstwa, które ma służyć zacieśnieniu stosunków dwustronnych poprzez prowadzenie wszechstronnego dialogu i promowanie dalszej współpracy w sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w oparciu o poszanowanie zasad demokracji, praworządności i podstawowych praw człowieka, między innymi przez nawiązanie współpracy w zakresie zwalczania terroryzmu i przestępstw międzynarodowych oraz przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, jak też zapewnienie warunków dla wzrostu i rozwoju handlu i inwestycji.

Tytuł II: Współpraca dwustronna, regionalna i międzynarodowa: Strony zobowiązują się prowadzić współpracę w ramach regionalnych i międzynarodowych forów i organizacji, takich jak ONZ, dialog UE-ASEAN, forum regionalne ASEAN, dialog Azja-Europa oraz Światowa Organizacja Handlu (WTO). Ponadto we wszystkich sektorach objętych dialogiem i współpracą Strony zgadzają się kontynuować działania na szczeblu dwustronnym, regionalnym lub poprzez połączenie obu tych wymiarów.

Tytuł III: Współpraca w zakresie stabilności międzynarodowej, sprawiedliwości, bezpieczeństwa i rozwoju: Strony potwierdzają znaczenie, jakie przywiązują do walki z terroryzmem, zgodnie z zasadami praworządności i swoimi zobowiązaniami wynikającymi z Karty Narodów Zjednoczonych, odpowiednich rezolucji RB ONZ i prawa międzynarodowego. Zwracają szczególną uwagę na konieczność zapewnienia wdrożenia zobowiązań międzynarodowych w celu karania za najcięższe przestępstwa wzbudzające niepokój społeczności międzynarodowej. Strony postanawiają współpracować i przeciwdziałać rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia poprzez pełne przestrzeganie i wdrażanie na poziomie krajowym swoich zobowiązań w ramach międzynarodowych traktatów i porozumień. Strony będą

współpracować na rzecz zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, wprowadzania i przestrzegania zasad praworządności, wzmocnienia instytucji na wszystkich szczeblach pod względem możliwości egzekwowania prawa oraz organizacji wymiaru sprawiedliwości. Ustanawia się również współpracę w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, gospodarczej i finansowej oraz korupcji. Precyzuje się także warunki współpracy mającej na celu zwalczanie prania brudnych pieniędzy i finansowania terroryzmu.

Tytuł IV: Współpraca w zakresie handlu i inwestycji: UE i Singapur podejmują dwustronny dialog dotyczący handlu i inwestycji, kierując się potrzebą wzmocnienia i rozwoju wielostronnego systemu wymiany handlowej oraz dwustronnej wymiany handlowej. W tym celu Strony realizują współpracę w zakresie handlu i inwestycji, w tym poprzez umowę o wolnym handlu. Umowa o wolnym handlu stanowi przy tym szczególną umowę wprowadzającą w życie postanowienia niniejszej Umowy dotyczące handlu. Strony współpracują i wymieniają informacje dotyczące środków sanitarnych i fitosanitarnych, barier technicznych w handlu, uproszczenia procedur przywozowych, wywozowych i innych procedur celnych, ułatwień w przepływie wzajemnych inwestycji oraz promują stosowanie zasad konkurencji oraz uznają znaczenie ochrony własności intelektualnej.

Tytuł V: Współpraca w dziedzinie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa: W ramach tego rozdziału opisano zasady współpracy w zakresie: praworządności i współpracy prawnej, ochrony danych osobowych, przepływów migracyjnych, zwalczania przestępczości zorganizowanej, współpracy w zakresie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu oraz współpracy dotyczącej zmniejszania podaży nielegalnych narkotyków.

Tytuł VI: Współpraca w innych sektorach: Strony postanawiają współpracować w zakresie promowania i skutecznej ochrony praw człowieka, w zakresie usług finansowych, w promowaniu wymiany informacji na temat polityki gospodarczej, zasad dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, polityki przemysłowej i współpracy MŚP, technologii informacyjno-komunikacyjnych, sektora audiowizualnego i mediów, w zakresie nauki i technologii, w sektorze energii, transportu, edukacji i kultury, środowiska i zasobów naturalnych, zatrudnienia i spraw społecznych, zdrowia, danych statystycznych oraz wspierania dialogu ze społeczeństwem obywatelskim.

Tytuł VII: Środki współpracy: W ramach tego rozdziału wskazane zostały możliwości uruchomienia przez Strony środków finansowych na wykonanie założeń współpracy, w zakresie, w jakim pozwalają im na to zasoby, którymi dysponują oraz obowiązujące przepisy prawne. Strony zgadzają się także na wymianę informacji na temat prowadzonej przez nie polityki rozwojowej w celu nawiązania dialogu dotyczącego programów pomocy rozwojowej w państwach trzecich, w tym w krajach Azji Południowo-Wschodniej.

Tytuł VIII: Ramy instytucjonalne: Umowa ustanawia Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli obu stron na wysokim szczeblu ministerialnym, którego głównym celem jest m.in. zapewnienie należytego funkcjonowania i wykonania Umowy.

Tytuł IX: Przepisy końcowe: Ostatni rozdział Umowy zawiera przepisy dotyczące możliwości rozszerzenia zakresu współpracy oraz zawierania innych umów, ustanawia środki w przypadku niewykonania postanowień Umowy, definiuje określenie Stron, terytorialny zakres stosowania, wskazuje na kwestię ujawniania informacji, określa termin wejścia w życie i okres obowiązywania Umowy oraz reguluje inne kwestie dotyczące m.in. języków, w jakich sporządzono Umowę.

3. Skutki zawarcia Umowy

1) Skutki prawne

Podstawą prawną do podpisania Umowy przez Unię Europejską jest decyzja Rady Unii Europejskiej 2018/1047 z dnia 16 lipca 2018 r. wyrażająca zgodę na podpisanie Umowy, przyjęta na podstawie art. 207 i art. 212 w związku z art. 218 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 202 z 7.06.2016, str. 47, wersja skonsolidowana).

Zgodnie z art. 49 ust. 1 Umowy, wchodzi ona w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu procedur prawnych niezbędnych do tego celu. Po wejściu w życie Umowa będzie stosowana w całości.

2) Skutki polityczne

Skutki polityczne wejścia w życie Umowy dla relacji dwustronnych Polski i Singapuru należy uznać za pozytywne. Satysfakcjonująca współpraca w ramach organizacji międzynarodowych może przełożyć się na pogłębienie stosunków bilateralnych z tym

krajem. Umowa precyzuje ramy współpracy w wielu dziedzinach, dając narzędzia do pogłębienia oraz intensyfikacji dialogu politycznego z Singapurem.

3) Skutki gospodarcze

Należy zakładać, że skutki gospodarcze wejścia w życie Umowy dla współpracy Polski z Singapurem będą pozytywne.

Ze względu na część gospodarczo-handlową Umowa może mieć wpływ na sytuację podmiotów prawa krajowego prowadzących działalność gospodarczą, zarówno osób fizycznych jak i prawnych, zainteresowanych bezpośrednim lub pośrednim udziałem w wymianie handlowej, świadczeniem usług lub prowadzeniem działalności gospodarczej na terenie Singapuru.

Powiązanie Singapuru z Unią Europejską przyjmowaną Umową wpłynąć może pozytywnie na poprawę klimatu inwestycyjnego oraz otoczenia biznesu. Dzięki temu realizacja zapisów Umowy zwiększyć może także potencjalnie wymianę handlową z krajami UE, w tym z Polską.

4) Skutki finansowe

Wejście w życie Umowy nie spowoduje bezpośrednich obciążeń finansowych dla Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z tym nie jest też zasadne i możliwe podanie konkretnych źródeł finansowania.

5) Skutki społeczne

Pogłębienie współpracy w obszarach edukacji i kultury może w perspektywie długoterminowej wpłynąć pozytywnie na rozwój kontaktów międzyludzkich, zarówno osób fizycznych jak i prawnych – np. organizacji społecznych. Umowa może też sprzyjać rozwojowi kontaktów międzyludzkich, jak i możliwości biznesowych.

4. Tryb związania się Umową przez Polskę

Ze względu na mieszany charakter Umowy, wynikający z zakresu kompetencji Unii Europejskiej oraz jej państw członkowskich, określonych w Traktacie o Unii Europejskiej oraz Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wejście w życie Umowy wymaga przeprowadzenia odpowiedniej procedury wyrażenia zgody na związanie we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, w tym w Rzeczypospolitej Polskiej.

Umowa ustanawia mechanizm współpracy politycznej i handlowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Singapuru. Mechanizm ten charakteryzuje się wzajemnością praw i obowiązków oraz wspólnymi działaniami realizowanymi przez powołane w tym celu organy, według określonych procedur. Ponadto część przepisów Umowy dotyczy kwestii uregulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej aktami rangi ustawowej (np. ochrona danych osobowych, ochrona konkurencji, ochrona praw własności intelektualnej). W związku z powyższym Umowa podlega ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Ze względu na część gospodarczo-handlową Umowa może mieć wpływ na sytuację podmiotów prawa krajowego prowadzących działalność gospodarczą (zarówno osób fizycznych jak i prawnych) zainteresowanych bezpośrednim lub pośrednim udziałem w wymianie handlowej, świadczeniem usług lub prowadzeniem działalności gospodarczej na terenie Singapuru. Dodatkowo pogłębienie współpracy w obszarach edukacji i kultury może w perspektywie długoterminowej wpłynąć pozytywnie na rozwój kontaktów międzyludzkich (zarówno osób fizycznych jak i prawnych – np. organizacji społecznych). Generalnie Umowa przewiduje podejmowanie współpracy w określonych dziedzinach oraz wymianę doświadczeń, a treść jej poszczególnych zapisów jest dosyć ogólna. Dlatego też w celu wykonania Umowy nie jest konieczne przyjęcie określonych środków prawnych. Wejście Umowy w życie nie spowoduje więc konieczności zmiany polskiego prawa.

Wykaz sygnatariuszy Umowy o partnerstwie i współpracy pomiędzy Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Singapuru, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 19 października 2018 r.

(według stanu na dzień 14 grudnia 2019 r.)

Lp.	Nazwa państwa	Data podpisania	Data złożenia dokumentu ratyfikacyjnego
1	Republika Austrii	19-10-2018	4-06-2019
2	Królestwo Belgii	19-10-2018	
3	Republika Bułgarii	19-10-2018	
4	Republika Chorwacji	19-10-2018	
5	Republika Cypryjska	19-10-2018	
6	Republika Czeska	19-10-2018	
7	Królestwo Danii	19-10-2018	
8	Republika Estońska	19-10-2018	21-12-2018
9	Republika Finlandii	19-10-2018	
10	Republika Francuska	19-10-2018	
11	Republika Grecka	19-10-2018	
12	Królestwo Hiszpanii	19-10-2018	
13	Królestwo Niderlandów	19-10-2018	
14	Irlandia	19-10-2018	
15	Republika Singapuru	19-10-2018	
16	Republika Litewska	19-10-2018	
17	Republika Łotewska	19-10-2018	
18	Wielkie Księstwo Luksemburga	19-10-2018	
19	Republika Malty	19-10-2018	
20	Republika Federalna Niemiec	19-10-2018	
21	Rzeczpospolita Polska	19-10-2018	
22	Republika Portugalska	19-10-2018	
23	Rumunia	19-10-2018	
24	Królestwo Szwecji	19-10-2018	18-11-2019
25	Republika Słowacka	19-10-2018	
26	Republika Słowenii	19-10-2018	
27	Unia Europejska	19-10-2018	
28	Węgry	19-10-2018	

29	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	19-10-2018	
30	Republika Włoska	19-10-2018	

СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ПАРТНЬОРСТВО И СЪТРУДНИЧЕСТВО
МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И НЕГОВИТЕ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ,
ОТ ЕДНА СТРАНА,
И РЕПУБЛИКА СИНГАПУР,
ОТ ДРУГА СТРАНА

ACUERDO DE COLABORACIÓN Y COOPERACIÓN
ENTRE LA UNIÓN EUROPEA Y SUS ESTADOS MIEMBROS,
POR UNA PARTE,
Y LA REPÚBLICA DE SINGAPUR,
POR OTRA

DOHODA O PARTNERSTVÍ A SPOLUPRÁCI
MEZI EVROPSKOU UNIÍ A JEJÍMI ČLENSKÝMI STÁTY
NA JEDNÉ STRANĚ
A SINGAPURSKOU REPUBLIKOU
NA STRANĚ DRUHÉ

PARTNERSKABS- OG SAMARBEJDSAFTALEN
MELLEM DEN EUROPÆISKE UNION OG DENS MEDLEMSSTATER
PÅ DEN ENE SIDE
OG REPUBLIKKEN SINGAPORE
PÅ DEN ANDEN SIDE

PARTNERSCHAFTS- UND KOOPERATIONSABKOMMEN
ZWISCHEN DER EUROPÄISCHEN UNION
UND IHREN MITGLIEDSTAATEN
EINERSEITS
UND DER REPUBLIK SINGAPUR
ANDERERSEITS

ÜHELT POOLT
EUROOPA LIIDU JA SELLE LIIKMESRIIKIDE
NING TEISELT POOLT
SINGAPURI VABARIIGI VAHELINE
PARTNERLUS- JA KOOSTÕÖLEPING

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ,
ΑΦΕΝΟΣ,
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗΣ,
ΑΦΕΤΕΡΟΥ

PARTNERSHIP AND COOPERATION AGREEMENT
BETWEEN THE EUROPEAN UNION AND ITS MEMBER STATES,
OF THE ONE PART,
AND THE REPUBLIC OF SINGAPORE,
OF THE OTHER PART

ACCORD DE PARTENARIAT ET DE COOPÉRATION
ENTRE L'UNION EUROPÉENNE ET SES ÉTATS MEMBRES,
D'UNE PART,
ET LA RÉPUBLIQUE DE SINGAPOUR,
D'AUTRE PART

SPORAZUM O PARTNERSTVU I SURADNJI
IZMEĐU EUROPSKE UNIJE I NJEZINIH DRŽAVA ČLANICA,
S JEDNE STRANE,
I REPUBLIKE SINGAPURA,
S DRUGE STRAN

ACCORDO DI PARTENARIATO E COOPERAZIONE
TRA L'UNIONE EUROPEA E I SUOI STATI MEMBRI,
DA UNA PARTE,
E LA REPUBBLICA DI SINGAPORE,
DALL'ALTRA

PARTNERĪBAS UN SADARBĪBAS NOLĪGUMS
STARP EIROPAS SAVIENĪBU UN TĀS DALĪBVALSTĪM,
NO VIENAS PUSES,
UN SINGAPŪRAS REPUBLIKU,
NO OTRAS PUSES

EUROPOS SAJUNGOS BEI JOS VALSTYBIŲ NARIŲ
IR SINGAPŪRO RESPUBLIKOS
PARTNERYSTĖS
IR BENDRADARBIAVIMO
SUSITARIMAS

PARTNERSEGI ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS
EGYRÉSZRŐL
AZ EURÓPAI UNIÓ ÉS TAGÁLLAMAI,
ÉS MÁSRÉSZRŐL
A SZINGAPŪRI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT

FTEHIM TA' SHUBIJA U KOOPERAZZJONI
BEJN L-UNJONI EWROPEA U L-ISTATI MEMBRI TAGHHA,
MIN-NAHA L-WAHDA,
U R-REPUBBLIKA TA' SINGAPOR,
MIN-NAHA L-OHRA

PARTNERSCHAPS- EN SAMENWERKINGSOVEREENKOMST
TUSSEN DE EUROPESE UNIE EN HAAR LIDSTATEN,
ENERZIJD,
EN DE REPUBLIEK SINGAPORE,
ANDERZIJD

UMOWA O PARTNERSTWIE I WSPÓLPRACY
POMIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI,
Z JEDNEJ STRONY,
A REPUBLIKĄ SINGAPURU,
Z DRUGIEJ STRONY

ACORDO DE PARCERIA E COOPERAÇÃO
ENTRE A UNIÃO EUROPEIA E OS SEUS ESTADOS- MEMBROS,
POR UM LADO,
E A REPÚBLICA DE SINGAPURA,
POR OUTRO

ACORDUL DE PARTENERIAT ȘI COOPERARE
DINTRE UNIUNEA EUROPEANĂ ȘI STATELE SALE MEMBRE,
PE DE O PARTE,
ȘI REPUBLICA SINGAPORE,
PE DE AL TĂ PARTE

DOHODA O PARTNERSTVE A SPOLUPRÁCI
MEDZI EURÓPSKOU ÚNIOU A JEJ ČLENSKÝMI ŠTÁTMI
NA JEDNEJ STRANE
A SINGAPURSKOU REPUBLIKOU
NA STRANE DRUHEJ

SPORAZUM O PARTNERSTVU IN SODELOVANJU
MED EVROPSKO UNIJO IN NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI
NA ENI STRANI
TER REPUBLIKO SINGAPUR
NA DRUGI STRANI

EUROOPAN UNIONIN
JA SEN JÄSENVALTIIDEN
SEKÄ SINGAPOREN TASAVALLAN
KUMPPANUUS- JA
YHTEISTYÖSOPIMUS

AVTAL OM PARTNERSKAP OCH SAMARBETE
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN OCH DESS MEDLEMSSTATER,
Å ENA SIDAN,
OCH REPUBLIKEN SINGAPORE,
Å ANDRA SIDAN

UMOWA O PARTNERSTWIE I WSPÓLPRACY
POMIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI,
Z JEDNEJ STRONY,
A REPUBLIKĄ SINGAPURU,
Z DRUGIEJ STRONY

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

oraz

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA CHORWACJI,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

WĘGRY,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Umawiające się Strony Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwane dalej „państwami członkowskimi”,

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA SINGAPURU,

z drugiej strony,

zwane dalej wspólnie „Stronami”,

ZWAŻYWSZY na tradycyjną przyjaźń między Stronami oraz łączące je więzi historyczne, polityczne i gospodarcze,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony przywiązują szczególne znaczenie do wszechstronnego charakteru ich wzajemnych stosunków,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony uważają niniejszą Umowę za część szerszych i spójnych stosunków między nimi w ramach umów, których obie Strony są stronami,

POTWIERDZAJĄC przywiązanie Stron do przestrzegania zasad demokracji i praw człowieka oraz podstawowych wolności, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i innych właściwych aktach międzynarodowych dotyczących praw człowieka, których Strony są Umawiającymi się Stronami,

POTWIERDZAJĄC swoje przywiązanie do zasad praworządności i dobrych rządów oraz dążenie do wspierania postępu gospodarczego i społecznego swoich narodów, przy uwzględnieniu zasad zrównoważonego rozwoju i potrzeby ochrony środowiska,

POTWIERDZAJĄC swoje pragnienie wzmocnienia współpracy w zakresie stabilności międzynarodowej, sprawiedliwości i bezpieczeństwa jako podstawowego warunku propagowania zrównoważonego rozwoju społecznego i gospodarczego, eliminacji ubóstwa oraz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju ONZ,

WYRAŻAJĄC swoje pełne zaangażowanie w zwalczanie wszelkich form terroryzmu oraz w tworzenie skutecznych aktów międzynarodowych w celu ich eliminowania zgodnie z odpowiednimi aktami Rady Bezpieczeństwa ONZ, a w szczególności rezolucją RB ONZ nr 1373,

MAJĄC NA UWADZE, że Unia przyjęła w 2001 r. kompleksowy plan działania dotyczący zwalczania terroryzmu, który zaktualizowano w 2004 r. oraz podjęła w związku z nim szeroki zakres środków; w następstwie ataków w Madrycie Rada Europejska wydała w dniu 25 marca 2004 r. ważną deklarację w sprawie zwalczania terroryzmu; Unia przyjęła również strategię w dziedzinie walki z terroryzmem w grudniu 2005 r.,

POTWIERDZAJĄC, że najpoważniejsze przestępstwa mające znaczenie dla całej społeczności międzynarodowej nie mogą pozostać bezkarne i że ich efektywne ściganie musi zostać zapewnione poprzez podjęcie środków na poziomie krajowym oraz usprawnienie współpracy na poziomie globalnym,

UWZGLĘDNIAJĄC fakt, że sprawiedliwe i niezależne działanie Międzynarodowego Trybunału Karnego stanowi ważny krok w rozwoju pokoju i międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości,

MAJĄC NA UWADZE, że Rada Europejska uznała rozprzestrzenianie broni masowego rażenia oraz środków jej przenoszenia za poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa międzynarodowego oraz przyjęła dnia 12 grudnia 2003 r. strategię przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, a Rada Unii Europejskiej przyjęła już w dniu 17 listopada 2003 r. politykę Unii ukierunkowaną na wprowadzenie kwestii nierozprzestrzeniania broni do stosunków Unii z państwami trzecimi; oraz że przyjęcie drogą konsensu rezolucji RB ONZ nr 1540 leży u podstaw zobowiązania ze strony całej społeczności międzynarodowej do walki z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia oraz środków jej przenoszenia. To zobowiązanie społeczności międzynarodowej zostało powtórzone poprzez przyjęcie rezolucji RB ONZ nr 1673 i rezolucji RB ONZ 1810,

MAJĄC NA UWADZE, że Rada Europejska stwierdziła, iż broń strzelecka i lekka stanowi rosnące zagrożenie dla pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju oraz przyjęła dnia 16 grudnia 2005 r. strategię w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi. W strategii tej Rada Europejska podkreśliła potrzebę zapewnienia kompleksowego i spójnego podejścia w ramach polityki bezpieczeństwa i polityki rozwojowej,

UZNAJĄC znaczenie Umowy o współpracy z dnia 7 marca 1980 r. między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Indonezją, Malezją, Filipinami, Singapurem i Tajlandią – państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) i późniejszych protokołów w sprawie przystąpienia,

UZNAJĄC znaczenie umacniania istniejących stosunków między Stronami, mając na względzie zacieśnienie współpracy między nimi oraz ich wspólną chęć do konsolidacji, pogłębienia i zróżnicowania wzajemnych stosunków w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w oparciu o równość, poszanowanie środowiska naturalnego oraz wzajemne korzyści,

POTWIERDZAJĄC swoje dążenie do wzmocnienia współpracy między Unią a Republiką Singapuru w oparciu o podzielane wartości i wzajemne korzyści, w zgodzie z działaniami podejmowanymi w kontekście regionalnym,

POTWIERDZAJĄC swoje dążenie do zwiększenia zrozumienia między Azją i Europą w oparciu o zasady równości i poszanowania dla stosowanych norm kulturowych i politycznych oraz akceptację rozbieżnych poglądów,

POTWIERDZAJĄC swoje dążenie do zacieśnienia stosunków handlowych poprzez zawarcie umowy o wolnym handlu,

ZAUWAŻAJĄC, że postanowienia niniejszej Umowy wchodzące w zakres części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wiążą Zjednoczone Królestwo i Irlandię jako odrębne Umawiające się Strony, nie zaś jako część Unii, chyba że Unia wraz ze Zjednoczonym Królestwem lub Irlandią wspólnie poinformują Singapur, że Zjednoczone Królestwo lub Irlandia są nimi związane jako część Unii zgodnie z protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Jeżeli Zjednoczone Królestwo lub Irlandia przestaną być związane Umową jako część Unii zgodnie z art. 4a protokołu nr 21, Unia wraz ze Zjednoczonym Królestwem lub Irlandią natychmiast poinformują Singapur o wszelkich zmianach w ich stanowisku, w którym to przypadku pozostaną nadal związane postanowieniami niniejszej Umowy indywidualnie. To samo stosuje się do Danii, zgodnie z Protokołem nr 22 dotyczącym stanowiska Danii, załączonym do tych Traktatów,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

CHARAKTER I ZAKRES

ARTYKUŁ 1

Zasady ogólne

1. Poszanowanie zasad demokracji, praworządności i podstawowych praw człowieka, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i innych międzynarodowych aktach dotyczących praw człowieka obowiązujących obie Umawiające się Strony stanowi fundament polityki wewnętrznej i międzynarodowej obu Stron oraz zasadniczy element niniejszej Umowy.
2. Strony potwierdzają wspólne wartości określone w Karcie Narodów Zjednoczonych.
3. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do promowania zrównoważonego rozwoju, współpracy w celu sprostania wyzwaniom związanym ze zmianami klimatu i globalizacją oraz przyczynienia się do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju.
4. Strony potwierdzają swoje przywiązanie do zasad dobrych rządów, praworządności, w tym niezależności sądownictwa oraz walki z korupcją.
5. Strony współpracują w ramach niniejszej Umowy w sposób zgodny z opowiednimi przepisami każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 2

Cele współpracy

W celu zacieśnienia stosunków dwustronnych Strony zobowiązują się prowadzić wszechstronny dialog i promować dalszą współpracę w sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Ich wysiłki będą w szczególności miały na celu:

- a) nawiązanie współpracy w ramach wszystkich odpowiednich regionalnych i międzynarodowych forów i organizacji;
- b) nawiązanie współpracy w zakresie zwalczania terroryzmu i przestępstw międzynarodowych;
- c) nawiązanie współpracy w zakresie zwalczania najcięższych przestępstw wzbudzających niepokój społeczności międzynarodowej;
- d) nawiązanie współpracy w zakresie przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, środków jej przenoszenia oraz nielegalnemu gromadzeniu zapasów broni strzeleckiej i lekkiej oraz nielegalnemu handlowi tą bronią we wszystkich jego aspektach;
- e) zapewnienie warunków dla wspierania wzrostu i rozwoju handlu między Stronami, ku ich wzajemnym korzyściom;
- f) nawiązanie współpracy w zakresie handlu i inwestycji będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w celu ułatwienia przepływu towarów i inwestycji, zapobiegania przeszkodom w handlu i inwestycjach oraz ich usuwania, w sposób konsekwentny i komplementarny w stosunku do bieżących i przyszłych inicjatyw regionalnych UE-ASEAN;

- g) nawiązanie współpracy w dziedzinie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, w tym praworządności i współpracy prawnej, ochrony danych, migracji, przemytu i handlu ludźmi, zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu, prania pieniędzy i nielegalnych narkotyków;
- h) nawiązanie współpracy we wszystkich innych sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w szczególności w zakresie cel, polityki makroekonomicznej i instytucji finansowych, w dziedzinie opodatkowania, polityki przemysłowej oraz małych i średnich przedsiębiorstw, społeczeństwa informacyjnego, nauki i technologii, energii, transportu, edukacji i kultury, środowiska i zasobów naturalnych, zdrowia i statystyk;
- i) zwiększenie obecnego i propagowanie przyszłego udziału Republiki Singapuru w ramach unijnych programów współpracy obejmujących swoim zasięgiem całą Azję;
- j) podniesienie roli i statusu każdej ze Stron w regionie drugiej Strony;
- k) nawiązanie regularnego dialogu w celu poszerzenia wzajemnego zrozumienia swoich społeczeństw i zwiększania świadomości na temat różnych poglądów kulturowych, religijnych i społecznych w Azji oraz w Europie.

TYTUŁ II

WSPÓLPRACA DWUSTRONNA, REGIONALNA I MIĘDZYNARODOWA

ARTYKUŁ 3

Współpraca w ramach organizacji regionalnych i międzynarodowych

1. Strony zobowiązują się wymieniać opinie i współpracować w ramach regionalnych i międzynarodowych forów i organizacji takich jak ONZ, dialog UE-ASEAN, forum regionalne ASEAN, dialog Azja-Europa, oraz Światowa Organizacja Handlu (WTO), w przypadkach gdy Strony są zgodne, że taka wymiana i współpraca służy obopólnym korzyściom.
2. Strony postanawiają również propagować współpracę w tych dziedzinach między niezależnymi ośrodkami badawczymi, pracownikami naukowymi, organizacjami pozarządowymi oraz mediami poprzez organizację seminariów, konferencji i innych powiązanych działań, pod warunkiem że współpraca ta opiera się na obopólnej zgodzie.

ARTYKUŁ 4

Współpraca dwustronna i regionalna

1. We wszystkich sektorach objętych dialogiem i współpracą na mocy niniejszej Umowy oraz kładąc przy tym odpowiedni nacisk na kwestie objęte współpracą dwustronną, obie Strony zgadzają się kontynuować powiązane działania na szczeblu dwustronnym, regionalnym lub poprzez połączenie obu tych wymiarów. Przy wyborze odpowiednich ram działania Strony będą dążyły do maksymalizacji uzyskanego wpływu na partnerów UE i ASEAN oraz do wzmocnienia ich zaangażowania, przy jednoczesnym jak najlepszym wykorzystaniu dostępnych zasobów, uwzględnieniu politycznej i instytucjonalnej wykonalności oraz zapewnieniu spójności z innymi działaniami, w które zaangażowane są partnerzy UE i ASEAN.
2. Strony mogą w stosownych przypadkach postanowić o rozszerzeniu wsparcia finansowego na działania w ramach współpracy w dziedzinach objętych niniejszą Umową i dziedzinach powiązanych, zgodnie z swoimi odpowiednimi procedurami finansowymi i zasobami. Współpraca ta może w szczególności obejmować organizację programów szkoleniowych, warsztatów i seminariów, wymianę ekspertów, badania i inne działania uzgodnione przez Strony.

TYTUŁ III

WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE STABILNOŚCI MIĘDZYNARODOWEJ, SPRAWIEDLIWOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA i ROZWOJU

ARTYKUŁ 5

Współpraca w zakresie zwalczania terroryzmu

Strony potwierdzają znaczenie, jakie przywiązują do walki z terroryzmem, zgodnie z zasadami praworządności i swoimi odpowiednimi zobowiązaniami wynikającymi z Karty Narodów Zjednoczonych, odpowiednich rezolucji RB ONZ i prawa międzynarodowego, w tym mających zastosowanie praw człowieka, praw uchodźców oraz międzynarodowego prawa humanitarnego. Strony postanawiają zacieśniać współpracę w zakresie zapobiegania terroryzmowi i jego eliminacji, w tych ogólnych ramach i uwzględniając globalną strategię Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania terroryzmu, zawartą w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 60/288 z dnia 8 września 2006 r., oraz wspólną deklarację UE-ASEAN z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie współpracy w zwalczaniu terroryzmu, w szczególności w następujący sposób:

- a) w ramach pełnego wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1373 i innych odpowiednich rezolucji ONZ, konwencji i aktów międzynarodowych;
- b) poprzez wymianę informacji na temat grup terrorystycznych oraz ich sieci wsparcia zgodnie z obowiązującym prawem międzynarodowym i krajowym;
- c) poprzez wymianę opinii o środkach i metodach stosowanych w celu zwalczania terroryzmu, w tym w dziedzinie szkoleń oraz technologii, oraz wymianę wiedzy fachowej związanej z zapobieganiem terroryzmowi;

- d) poprzez współpracę mającą na celu pogłębienie konsensusu międzynarodowego w kwestii walki z terroryzmem i odpowiednich ram prawnych oraz poprzez działanie na rzecz jak najszybszego osiągnięcia porozumienia w sprawie całościowej konwencji dotyczącej terroryzmu międzynarodowego w celu uzupełnienia istniejących aktów ONZ dotyczących zwalczania terroryzmu;
- e) poprzez propagowanie współpracy między państwami członkowskimi ONZ w celu skutecznego wdrożenia, za pomocą wszelkich dostępnych środków, globalnej strategii ONZ w sprawie zwalczania terroryzmu;
- f) poprzez wymianę najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony praw człowieka w walce z terroryzmem.

Strony postanawiają, że współpraca w ramach niniejszego artykułu będzie przebiegała zgodnie z odpowiednimi przepisami każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 6

Wdrożenie zobowiązań międzynarodowych

w celu karania za najcięższe przestępstwa wzbudzające niepokój społeczności międzynarodowej

1. Strony potwierdzają, że najcięższe przestępstwa wzbudzające niepokój całej społeczności międzynarodowej nie mogą pozostawać bezkarne i że należy zapewnić ich skuteczne ściganie poprzez podejmowanie środków na poziomie krajowym oraz zgodnie z odpowiednimi istniejącymi zobowiązaniami międzynarodowymi Stron, poprzez współpracę z międzynarodowymi trybunałami powołanymi w tych celach.

2. Strony uznają, że powołanie i skuteczne funkcjonowanie takich trybunałów stanowi ważne osiągnięcie na rzecz pokoju i sprawiedliwości międzynarodowej. Strony postanawiają współpracować w celu wymiany doświadczeń i specjalistycznej wiedzy technicznej w zakresie dostosowań prawnych wymaganych do wdrożenia i realizacji swoich odpowiednich zobowiązań międzynarodowych.

3. Strony uznają znaczenie Międzynarodowego Trybunału Karnego w związku ze zwalczaniem bezkarności i postanawiają kontynuować dialog na temat jego odpowiedniego i niezależnego funkcjonowania.

ARTYKUŁ 7

Przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

1. Strony uznają, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia bez względu na to, czy jest to działalność państw, czy podmiotów niepaństwowych, stanowi jedno z największych zagrożeń dla stabilności i bezpieczeństwa w wymiarze międzynarodowym.

2. Strony postanawiają w związku z tym współpracować i przeciwdziałać rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia poprzez pełne przestrzeganie i wdrażanie na poziomie krajowym swoich zobowiązań podjętych w ramach międzynarodowych traktatów i porozumień o rozbrojeniu i nierozprzestrzenianiu oraz innych odnośnych rezolucji ONZ i aktów międzynarodowych, których Strony są Umawiającymi się Stronami. Strony zgadzają się, że postanowienie to stanowi zasadniczy element niniejszej Umowy.

3. Strony postanawiają ponadto współpracować i przyczyniać się do zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia poprzez:

- a) podjęcie przez każdą ze Stron, w stosownych przypadkach, kroków na rzecz podpisania, ratyfikacji lub przystąpienia do wszystkich innych odpowiednich aktów międzynarodowych w zakresie walki z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia, a także ich pełnego wdrożenia; oraz
- b) stworzenie skutecznego systemu kontroli wywozu na poziomie krajowym, pozwalającego na kontrolę wywozu i tranzytu towarów związanych z bronią masowego rażenia, w tym kontrolę ostatecznego użycia towarów/technologii podwójnego zastosowania w odniesieniu do broni masowego rażenia, a także ustanowienie skutecznych prawnych lub administracyjnych środków wykonawczych, w tym skutecznych sankcji i środków zapobiegawczych przeciwko naruszeniu wymogów kontroli wywozu.

4. W ramach współpracy Strony postanawiają prowadzić regularny dialog na temat zagadnień dotyczących przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia. Dialog ten może się odbywać na szczeblu regionalnym.

ARTYKUŁ 8

Broń strzelecka i lekka

1. Strony uznają, że nielegalna produkcja broni strzeleckiej i lekkiej, jej transfer i obrót nią, w tym amunicją do tej broni, a także ich nadmierne gromadzenie i niekontrolowane rozprzestrzenianie nadal stwarzają poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

2. Strony postanawiają przestrzegać i w pełni wdrożyć swoje odpowiednie zobowiązania dotyczące podejmowania działań względem nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, w tym amunicją do tej broni, w ramach porozumień międzynarodowych, których Strony są Umawiającymi się Stronami oraz w ramach odpowiednich rezolucji RB ONZ, a także zobowiązań w ramach innych odpowiednich aktów międzynarodowych mających zastosowanie w tej dziedzinie, takich jak Program działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką oraz zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach.

3. Strony postanawiają - zgodnie ze swoimi zobowiązaniami międzynarodowymi - współpracować oraz zapewnić koordynację, wzajemne uzupełnianie oraz synergię swoich starań na rzecz zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, w tym amunicją do niej, na poziomie światowym, regionalnym, podregionalnym i krajowym oraz postanawiają ustanowić stały dialog polityczny jako uzupełnienie tego zobowiązania oraz czynnik służący jego wzmocnieniu.

TYTUŁ IV

WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE HANDLU I INWESTYCJI

ARTYKUŁ 9

Zasady ogólne

1. Strony podejmują dwustronny dialog dotyczący handlu i inwestycji, mając na względzie wzmocnienie i rozwój wielostronnego systemu wymiany handlowej oraz dwustronnej wymiany handlowej między Stronami.

2. W tym celu Strony realizują wzajemną współpracę w zakresie handlu i inwestycji, w tym poprzez umowę o wolnym handlu. Wspomniana umowa stanowi szczególną umowę wprowadzającą w życie postanowienia niniejszej Umowy dotyczące handlu i stanowi nieodłączną część ogólnych stosunków dwustronnych oraz wspólnych ram instytucjonalnych, o których mowa w art. 43 ust. 3.

3. Strony mogą dążyć do rozwijania stosunków handlowych i inwestycyjnych poprzez zajęcie się, między innymi, dziedzinami, o których mowa w art. 10-16.

ARTYKUŁ 10

Kwestie sanitarne i fitosanitarne

Strony mogą prowadzić rozmowy i wymieniać informacje na temat prawodawstwa, certyfikacji i procedur kontrolnych, szczególnie objętych ramami Porozumienia w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych zawartego w załączniku 1A Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu, sporządzonego w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r.

Współpraca może obejmować następujące kwestie:

- a) rozwiązanie dwustronnych problemów sanitarnych i fitosanitarnych, które poruszy jedna ze Stron;
- b) wymiana informacji w kwestiach sanitarnych i fitosanitarnych;
- c) propagowanie stosowania norm międzynarodowych, jeżeli istnieją; oraz
- d) ustanowienie mechanizmu dialogu w zakresie najlepszych praktyk związanych z normami, testami i procedurami certyfikacyjnymi oraz ocenianie norm regionalnych i krajowych pod kątem ich równoważności.

ARTYKUŁ 11

Kwestie barier technicznych w handlu

Strony wspierają stosowanie międzynarodowych norm oraz współpracują i wymieniają informacje dotyczące norm, procedur oceny zgodności i przepisów technicznych, szczególnie w ramach porozumienia WTO w sprawie barier technicznych w handlu.

ARTYKUŁ 12

Cła

1. Strony dzielą się doświadczeniami i badają możliwości uproszczenia procedur przywozowych, wywozowych i innych procedur celnych, zapewnienia przejrzystości przepisów celnych i handlowych, rozwijania współpracy celnej oraz skutecznych mechanizmów pomocy, a także dążą do zbieżności poglądów i wspólnych działań w kontekście odpowiednich inicjatyw międzynarodowych, w tym ułatwień w handlu.
2. Strony zwrócą szczególną uwagę na zwiększenie bezpieczeństwa handlu międzynarodowego, zapewniając równowagę między ułatwieniami w handlu a walką z oszustwami i nieprawidłowościami.

ARTYKUŁ 13

Inwestycje

Strony mogą wspierać rozwój atrakcyjnych i stabilnych warunków dla wzajemnych inwestycji poprzez konsekwentny dialog mający na celu umacnianie zrozumienia i współpracy w zakresie inwestycji, badanie mechanizmów administracyjnych ułatwiających przepływy inwestycji oraz promowanie stabilnych, przejrzystych, otwartych i niedyskryminacyjnych warunków dla inwestorów.

ARTYKUŁ 14

Polityka konkurencji

Strony promują skuteczne ustanowienie i stosowanie zasad konkurencji oraz rozpowszechnianie informacji w celu wspierania przejrzystości oraz pewności prawnej dla przedsiębiorstw działających na rynkach drugiej Strony.

ARTYKUŁ 15

Usługi

Strony mogą rozpocząć konsekwentny dialog skierowany w szczególności na wymianę informacji o swoich wewnętrznych regulacjach i przepisach, promowanie dostępu do rynków drugiej Strony, promowanie dostępu do kapitału i technologii oraz promowanie handlu usługami między oboma regionami oraz na rynkach państw trzecich.

ARTYKUŁ 16

Ochrona własności intelektualnej

Strony przywiązują wagę do praw własności intelektualnej¹, uznając ich rosnące znaczenie dla tworzenia innowacyjnych produktów, usług i technologii w swoich krajach oraz postanawiają kontynuować współpracę i wymianę jawnych informacji w zakresie wzajemnie uzgodnionych działań i projektów, w celu promowania, ochrony oraz egzekwowania tych praw, w tym skutecznego i efektywnego egzekwowania przepisów celnych.

-
- ¹ Do celów niniejszego artykułu „prawa własności intelektualnej” obejmują:
- a) wszystkie kategorie własności intelektualnej stanowiące przedmiot postanowień sekcji 1-7 części II porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, zawartego w załączniku 1C do Porozumienia z Marrakeszu ustanawiającego Światową Organizację Handlu, podpisanego w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r., a mianowicie:
 - (i) prawo autorskie i prawa pokrewne;
 - (ii) patenty;
 - (iii) znaki towarowe;
 - (iv) wzory;
 - (v) schematy-wzory (układy) układów scalonych;
 - (vi) oznaczenia geograficzne;
 - (vii) ochronę nieujawnionej informacji; oraz
 - b) prawa do ochrony odmian roślin.

W przypadku Unii, do celów niniejszej Umowy, „patenty” obejmują prawa wynikające z dodatkowych świadectw ochronnych.

TYTUŁ V

WSPÓLPRACA W DZIEDZINIE SPRAWIEDLIWOŚCI, WOLNOŚCI I BEZPIECZEŃSTWA

ARTYKUŁ 17

Praworządność i współpraca prawna

1. Przy współpracy w zakresie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa Strony zwracają szczególną uwagę na propagowanie praworządności oraz wzmocnienie instytucji na wszystkich szczeblach w obszarze egzekwowania prawa, a zwłaszcza wymiaru sprawiedliwości.
2. Współpraca między Stronami może również obejmować wzajemną wymianę informacji dotyczących systemów prawnych i prawodawstwa.

ARTYKUŁ 18

Ochrona danych

1. Strony postanawiają nawiązać dialog w celu poprawy ochrony danych osobowych, przyjmując jako punkt odniesienia najlepsze międzynarodowe zasady i praktyki, takie jak normy zawarte w wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie skomputeryzowanych archiwów danych osobowych (rezolucja Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych nr 45/95 z dnia 14 grudnia 1990 r.).

2. Współpraca w zakresie ochrony danych osobowych może obejmować m.in. wymianę informacji i wiedzy fachowej.

ARTYKUŁ 19

Migracja

1. Strony potwierdzają znaczenie wspólnego zarządzania przepływami migracyjnymi między ich terytoriami.
2. Strony ustanawiają mechanizm dialogu w kwestiach dotyczących migracji, w tym migracji legalnej i nielegalnej, przemytu i handlu ludźmi, a także w kwestiach związanych z ochroną międzynarodową dla osób potrzebujących. Każdy taki dialog opiera się na wspólnie uzgodnionym programie, warunkach i zagadnieniach.
3. Każda ze Stron może, jeśli uzna to za stosowne, włączyć zagadnienia migracji do swoich strategii rozwoju gospodarczego i społecznego, przyjmując swój własny punkt widzenia jako kraju pochodzenia migrantów, kraju tranzytu lub kraju docelowego migrantów.

4. Współpraca między Stronami opiera się na ocenie specyficznych potrzeb Stron, dokonanej w ramach wspólnych konsultacji między Stronami. Strony postanawiają, że współpraca ta będzie przebiegała zgodnie z przepisami i politykami unijnymi oraz krajowymi. Współpraca ta może się skupiać w szczególności na następujących kwestiach:

- a) podstawowe przyczyny migracji;
- b) opracowanie i realizacja zobowiązań każdej ze Stron na podstawie prawa międzynarodowego w zakresie zagadnień związanych z migracją, w tym ochrony międzynarodowej dla osób potrzebujących;
- c) zasady przyjmowania, jak również prawa i status osoby przyjętej, sprawiedliwe traktowanie, edukacja, szkolenia, integracja obywateli innych krajów przebywających legalnie na danym terytorium oraz środki zwalczania rasizmu i ksenofobii;
- d) ustanowienie skutecznej polityki zapobiegania nielegalnej imigracji, przemytowi osób migrujących oraz handlowi ludźmi, w tym również ustanowienie metod zwalczania siatek przemytniczych oraz ochrona ofiar takiego przemytu;
- e) powrót, w humanitarnych i godnych warunkach, osób nielegalnie przebywających na danym terytorium, w tym zachęcanie do dobrowolnego powrotu;

- f) kwestie uznane za przedmiot wspólnego zainteresowania w dziedzinie wiz oraz bezpieczeństwa dokumentów podróży,
- g) kwestie uznane za przedmiot wspólnego zainteresowania w dziedzinie kontroli granicznych.

5. W ramach współpracy, w celu zapobiegania i kontroli nielegalnej imigracji, Strony dodatkowo postanawiają, że:

- a) Republika Singapuru wyraża zgodę na readmisję swoich obywateli przebywających nielegalnie na terytorium któregośkolwiek z państw członkowskich Unii Europejskiej, jeśli wystąpi ono z takim wnioskiem i bez żadnych dodatkowych formalności po ustaleniu obywatelstwa; oraz
- b) każde państwo członkowskie wyraża zgodę na readmisję swoich obywateli przebywających nielegalnie na terytorium Republiki Singapuru, jeśli wystąpi ona z takim wnioskiem i bez żadnych dodatkowych formalności po ustaleniu obywatelstwa.

Państwa członkowskie oraz Republika Singapuru dostarczają swoim obywatelom dokumenty tożsamości właściwe do tego celu. Jeżeli osoba, która ma zostać poddana readmisji, nie posiada żadnych dokumentów lub innych dowodów potwierdzających jej obywatelstwo, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne i konsularne tej Strony, do której dana osoba ma zostać poddana readmisji (tj. albo zainteresowanego państwa członkowskiego albo Republiki Singapuru), na żądanie drugiej Strony (tj. albo Republiki Singapuru albo zainteresowanego państwa członkowskiego), przeprowadza przesłuchanie tej osoby w celu ustalenia jej obywatelstwa.

6. Strony zgadzają się na podjęcie negocjacji, na wniosek, w celu zawarcia umowy między Unią a Republiką Singapuru regulującej kwestie readmisji obywateli Republiki Singapuru i państw członkowskich, obywateli innych krajów i bezpaństwowców.

ARTYKUŁ 20

Zwalczanie przestępczości zorganizowanej

Strony postanawiają współpracować przy zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, w tym korupcji. Współpraca ta ma w szczególności na celu wdrażanie i promowanie, w odpowiednich przypadkach, odpowiednich międzynarodowych norm i aktów, takich jak Konwencja ONZ w sprawie międzynarodowej przestępczości zorganizowanej oraz Konwencja ONZ przeciwko korupcji.

ARTYKUŁ 21

Współpraca w zakresie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu

1. Strony zgadzają się co do potrzeby podjęcia działań i współpracy w celu zapobiegania wykorzystywaniu ich systemów finansowych do prania zysków z działalności przestępczej, zgodnie z zaleceniami odpowiedniej Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF).
2. Strony będą wymieniać się doświadczeniem w dziedzinach takich jak rozwój i wdrażanie uregulowań prawnych oraz skuteczne funkcjonowanie właściwych norm i mechanizmów.

3. Współpraca pozwala w szczególności, w największym możliwym stopniu, na wymianę istotnych informacji i wiedzy fachowej w zakresie przyjęcia właściwych norm celem zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, odpowiadających normom przyjętym przez podmioty międzynarodowe działające w tym obszarze, takie jak Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF).

ARTYKUŁ 22

Współpraca dotycząca nielegalnych narkotyków

1. Strony współpracują w celu zapewnienia zrównoważonego podejścia poprzez skuteczną koordynację między właściwymi organami, w tym, w stosownych przypadkach, organami z sektora opieki zdrowotnej, wymiaru sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i cel, w celu zmniejszenia podaży nielegalnych narkotyków, handlu nimi i popytu na nie oraz ograniczenia negatywnych następstw nadużywania narkotyków dla jednostek i ogółu społeczeństwa. Strony współpracują również w celu zapewnienia skuteczniejszego zapobiegania nielegalnemu wykorzystywaniu prekursorów narkotyków.

2. Strony określają środki współpracy służące osiągnięciu tych celów. Działania podejmuje się na podstawie powszechnie uznanych zasad zgodnie z odpowiednimi konwencjami międzynarodowymi, deklaracją polityczną oraz deklaracją specjalną w sprawie wytycznych dotyczących zmniejszenia popytu na narkotyki, przyjętą przez specjalną sesję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych w sprawie narkotyków w czerwcu 1998 r., a także zgodnie z deklaracją polityczną i planem działania w zakresie międzynarodowej współpracy na rzecz zintegrowanej i zrównoważonej strategii zwalczania światowego problemu narkotykowego, przyjętymi na 52. sesji Komisji ds. Środków Odurzających ONZ w marcu 2009 r.

3. Strony będą wymieniać się wiedzą fachową w dziedzinach takich jak opracowanie krajowych przepisów i polityki, ustanawianie instytucji krajowych i ośrodków informacji, szkolenie personelu, badania dotyczące narkotyków oraz zapobieganie wykorzystywaniu prekursorów do nielegalnej produkcji narkotyków i substancji psychotropowych.

TYTUŁ VI

WSPÓŁPRACA W INNYCH SEKTORACH

ARTYKUŁ 23

Współpraca w zakresie praw człowieka

1. Strony postanawiają, tam gdzie zostało to wspólnie uzgodnione, współpracować w zakresie promowania i skutecznej ochrony praw człowieka, w tym wdrażania mających zastosowanie aktów międzynarodowych dotyczących praw człowieka, których Strony są Umawiającymi się Stronami.
2. Współpraca ta może obejmować między innymi:
 - a) promowanie praw człowieka i edukację;
 - b) wspieranie odpowiednich krajowych i regionalnych instytucji działających w zakresie praw człowieka;

- c) nawiązanie znaczącego, szeroko zakrojonego dialogu w zakresie praw człowieka;
- d) zacieśnienie współpracy z instytucjami ONZ działającymi w dziedzinie praw człowieka.

ARTYKUŁ 24

Współpraca w zakresie usług finansowych

Strony dążą do promowania współpracy w zakresie usług finansowych w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w ramach swoich odpowiednich programów i ustawodawstwa oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami umowy o wolnym handlu, o której mowa w art. 9 ust. 2. Współpraca taka, w zakresie kwestii regulacji finansowych i nadzoru finansowego, odbywa się między organami regulacyjnymi i nadzorczymi Unii i Republiki Singapuru. Organy regulacyjne i organy nadzoru finansowego konsultują się ze sobą w celu określenia najbardziej odpowiednich środków współpracy.

ARTYKUŁ 25

Dialog w sprawie polityki gospodarczej

1. Strony postanawiają współpracować przy promowaniu wymiany informacji na temat panujących u nich trendów gospodarczych i politycznych oraz wymiany doświadczeń dotyczących koordynowania polityki gospodarczej w ramach regionalnej współpracy i integracji gospodarczej.

2. Strony dążą również do pogłębienia dialogu między swoimi władzami w zakresie kwestii gospodarczych, które zgodnie z uzgodnieniami Stron mogą obejmować takie obszary jak polityka pieniężna, polityka fiskalna (w tym podatki), finanse publiczne, stabilizacja makroekonomiczna oraz zadłużenie zagraniczne.

ARTYKUŁ 26

Współpraca w dziedzinie podatków

1. W celu umacniania i rozwijania działalności gospodarczej z jednoczesnym uwzględnieniem potrzeby opracowania odpowiednich ram prawnych Strony uznają potrzebę wdrożenia zasad dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, jak określono w ust. 2 i 3, i zobowiązują się do ich wdrożenia.

2. W tym celu, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami, Strony uznają znaczenie zwalczania praktyk podatkowych wspólnie uznanych za szkodliwe, rozwijają międzynarodową współpracę w dziedzinie opodatkowania w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania, a także wprowadzają w życie uzgodniony na forum międzynarodowym standard w zakresie przejrzystości i wymiany informacji w sprawach podatkowych, określony w Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku z 2008 r., w celu umożliwienia skutecznego stosowania ich odpowiednich przepisów podatkowych.

3. Strony zgadzają się, że wdrażanie tych zasad odbywa się w szczególności w ramach istniejących lub przyszłych dwustronnych porozumień w dziedzinie opodatkowania między Republiką Singapuru a państwami członkowskimi.

ARTYKUŁ 27

Polityka przemysłowa i współpraca MŚP

1. Strony, biorąc pod uwagę swoją politykę gospodarczą i swoje cele, zobowiązują się propagować współpracę w zakresie polityki przemysłowej we wszystkich obszarach uznanych przez siebie za właściwe, w celu zwiększenia konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP).
2. Współpraca ta obejmuje:
 - a) wymianę informacji i doświadczeń w zakresie stwarzania ogólnych warunków dla poprawy konkurencyjności MŚP;
 - b) propagowanie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw oraz zachęcanie do stosowania odpowiedzialnych praktyk handlowych, obejmujących zrównoważoną konsumpcję i produkcję. Współpraca ta obejmuje również kwestie istotne z perspektywy konsumenta, takie jak informacje o produkcie oraz rola konsumenta na rynku;

- c) promowanie rozwoju kontaktów między podmiotami gospodarczymi, zachęcanie do wspólnych inwestycji oraz zakładania wspólnych przedsiębiorstw i sieci informacyjnych, w szczególności w ramach istniejących unijnych programów horyzontalnych, pobudzając w ten sposób transfery „miękkiej” i „twardej” technologii pomiędzy partnerami; oraz
- d) ułatwianie dostępu do finansowania, dostarczanie informacji i stymulowanie wprowadzania zmian.

3. Strony będą propagowały wzmocnienie stosunków między sektorami prywatnymi obu Stron w nowych lub istniejących forach, w tym mechanizmów służących wsparciu obu Stron w propagowaniu umiędzynarodowienia MŚP.

ARTYKUŁ 28

Spółeczeństwo informacyjne

1. Uznając, że technologie informacyjno-komunikacyjne są ważnym elementem współczesnego życia oraz posiadają ogromne znaczenie dla rozwoju gospodarczego i społecznego, Strony podejmują wymianę poglądów na temat swojej polityki w tej dziedzinie w celu promowania rozwoju gospodarczego

2. Współpraca w tym obszarze może koncentrować się w szczególności na:
- a) uczestnictwie w kompleksowym dialogu regionalnym dotyczącym różnych aspektów społeczeństwa informacyjnego, w szczególności strategii łączności elektronicznej oraz sprawdzonych rozwiązań regulacyjnych w dziedzinach obejmujących m.in. licencjonowanie usług telekomunikacyjnych; postępowanie z nowymi usługami informacyjno-komunikacyjnymi takimi jak *voice over internet protocol*; eliminacja spamu; zarządzanie postępowaniem dominującego operatora oraz poprawa przejrzystości i skuteczności działania organów regulacyjnych;
 - b) wzajemnym połączeniu i interoperacyjności sieci i usług Stron;
 - c) ujednoczeniu i rozpowszechnieniu nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 - d) propagowaniu współpracy w dziedzinie badań i rozwoju między Stronami w obszarze technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 - e) współpracy w zakresie wspólnych projektów badawczych w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 - f) aspektach bezpieczeństwa społeczeństwa informacyjnego uzgodnionych przez obie Strony; oraz
 - g) ocenach zgodności sprzętu telekomunikacyjnego, w tym sprzętu radiowego;

ARTYKUŁ 29

Współpraca w sektorze audiowizualnym i mediów

Strony postanawiają propagować ogólną współpracę w sektorze audiowizualnym i mediów.

Współpraca będzie m.in. obejmować:

- a) wymianę poglądów na temat polityki audiowizualnej i medialnej;
- b) organizację wspólnych wydarzeń leżących we wspólnym interesie;
- c) wspólne działania szkoleniowe; oraz
- d) ułatwienie koprodukcji oraz podjęcie rozmów na temat umów międzynarodowych w sprawie koprodukcji.

ARTYKUŁ 30

Współpraca w zakresie nauki i technologii

1. Strony promują, rozwijają i ułatwiają współpracę w dziedzinie nauki, technologii i innowacji w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, zgodnie z przepisami obu Stron.

2. Celem takiej współpracy jest:
 - a) zachęcanie do wymiany informacji na temat nauki, technologii i innowacji, na temat polityki i programów;
 - b) promowanie trwałych relacji między społecznościami naukowymi, ośrodkami badawczymi, uczelniami i przemysłem Stron;
 - c) propagowanie szkoleń i mobilności naukowców i studentów wyższych uczelni.
3. W zależności od wyników dyskusji między Stronami i w porozumieniu z organami finansującymi badania naukowe w każdym kraju, współpraca może przybrać formę wspólnych projektów badawczych lub programów wymiany, jak również spotkań, warsztatów i szkoleń naukowców i studentów wyższych uczelni w ramach programów mobilności międzynarodowej zakładających jak największe rozpowszechnianie wyników badań.
4. Strony dążą do tego, aby w tej współpracy uczestniczyły właściwe uczelnie wyższe, ośrodki badawcze i sektory produkcji, w tym MŚP.
5. Strony postanawiają dołożyć starań w celu zwiększenia świadomości na temat możliwości współpracy naukowej i technologicznej oferowanych przez odpowiednie programy każdej ze Stron.

ARTYKUŁ 31

Energia

1. Strony postanawiają zacieśniać współpracę w sektorze energii, dążąc do:
 - a) dywersyfikacji dostaw energii i rozwoju nowych i odnawialnych form energii na zasadach komercyjnych;
 - b) racjonalnego wykorzystania energii, w szczególności poprzez propagowanie zarządzania popytem;
 - c) rozwoju transferu technologii skierowanego na wydajne wykorzystanie energii;
 - d) zwalczania zmiany klimatu, w tym poprzez ustalanie cen uprawnień do emisji dwutlenku węgla;
 - e) wspierania budowania zdolności, w tym możliwości szkoleń oraz ułatwiania inwestycji w dziedzinie energii w oparciu o przejrzyste, niedyskryminacyjne i spójne z rynkiem zasady;
 - f) promowanie konkurencji na rynku energii.

2. W tym celu Strony dążą do wspierania kontaktów między właściwymi podmiotami planowania energetycznego i promowania wspólnych badań prowadzonych przez instytuty badawcze i uniwersytety, w szczególności w ramach odpowiednich forów regionalnych. Obie Strony będą badać dalsze możliwości zwiększonej współpracy w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony jądrowej w ramach swoich istniejących ram prawnych i polityk.

W odniesieniu do art. 34 i wniosków Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju, który odbył się w Johannesburgu w 2002 r., Strony podkreślają potrzebę zajęcia się kwestią powiązań między dostępem do usług energetycznych po przystępnych cenach a zrównoważonym rozwojem.

Działania te można promować we współpracy z inicjatywą energetyczną Unii Europejskiej, zapoczątkowaną podczas Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju.

ARTYKUŁ 32

Transport

1. Strony postanawiają wzmocnić w dalszym stopniu, za obopólną zgodą, współpracę we wszystkich istotnych obszarach polityki transportowej, mając na względzie lepszy przepływ towarów i pasażerów, wspieranie bezpieczeństwa i ochrony, zwalczanie piractwa i rozboju wobec statków, promowanie ochrony środowiska i wysokich standardów operacyjności, a także poprawę wydajności swoich systemów transportu.

Strony przywołują uzgodnienia na podstawie art. 1 ust. 5 i potwierdzają, że współpraca we wszystkich istotnych obszarach transportu będzie podlegała odpowiednim krajowym przepisom Stron.

2. Współpraca między Stronami w ramach ust. 1 ma na celu propagowanie:
- a) wymiany informacji o prowadzonej polityce transportowej, w szczególności dotyczącej transportu miejskiego oraz o wzajemnych połączeniach i interoperacyjności multimodalnych sieci transportowych, jak również o zarządzaniu kolejami, portami i lotniskami;
 - b) stosowania systemów globalnej nawigacji satelitarnej, kładąc nacisk na sprawy związane z rozwojem przepisów, przemysłu i rynku, które są przedmiotem wspólnego zainteresowania;
 - c) dialogu w dziedzinie usług transportu lotniczego, które mają na celu zwiększenie współpracy w zakresie polityki w obszarze lotnictwa oraz w celu podjęcia wspólnych działań w dziedzinie usług transportu lotniczego poprzez, między innymi, negocjacje i wykonanie umów. Strony będą w dalszym stopniu rozwijać swoje stosunki i, w stosownych przypadkach, zbadają możliwość ustanowienia przyszłych kompleksowych umów o komunikacji lotniczej. Strony wzmacniają również, jeżeli jest to obopólnie korzystne, współpracę techniczną i regulacyjną w dziedzinach takich jak bezpieczeństwo lotnicze i ochrona lotnictwa, zarządzanie ruchem lotniczym, w tym ekologiczne zarządzanie ruchem lotniczym, stosowanie prawa konkurencji i uregulowań ekonomicznych sektora transportu lotniczego z myślą o wspieraniu konwergencji regulacyjnej i usuwania przeszkód w prowadzeniu działalności gospodarczej i pogłębienie dialogu na temat kwestii ekologicznych związanych z lotnictwem, takich jak stosowanie instrumentów rynkowych w walce z globalnym ociepleniem, w tym poprzez system handlu uprawnieniami do emisji. Na tej podstawie Strony zbadają możliwy zakres jeszcze bliższej współpracy w dziedzinie lotnictwa cywilnego;

- d) dialogu w dziedzinie usług transportu morskiego mającego na celu nieograniczony dostęp do międzynarodowych rynków morskich i handlu na komercyjnych i niedyskryminacyjnych zasadach, z myślą o wspieraniu zobowiązań do stopniowego wycofywania istniejących programów rezerwacji ładunków, zaniechania wprowadzania klauzul podziału ładunku, umożliwienia zakładania przedsiębiorstw w branży usług transportu morskiego, w tym usług pomocniczych, klauzuli równego traktowania podmiotów krajowych i obcych w zakresie dostępu do usług pomocniczych i portowych w stosunku do statków podnoszących banderę drugiej Strony lub eksploatowanych przez obywateli bądź przedsiębiorstwa drugiej Strony oraz prawa do organizowania usług transportu bezpośredniego (tzw. „od drzwi do drzwi”);
oraz
- e) wdrażania norm w zakresie bezpieczeństwa i zapobiegania zanieczyszczeniom, szczególnie w odniesieniu do transportu morskiego i lotnictwa, zgodnie z właściwymi konwencjami międzynarodowymi, których Strony są sygnatariuszami, a także we współpracy z właściwymi forami międzynarodowymi, których celem jest lepsze egzekwowanie przepisów międzynarodowych.

ARTYKUŁ 33

Edukacja i Kultura

1. Strony zgadzają się na propagowanie współpracy w zakresie edukacji i kultury, która w pełni respektuje ich różnorodność, w celu zwiększenia wzajemnego zrozumienia i wiedzy o swoich kulturach.

2. Strony dążą również do podejmowania odpowiednich działań celem promowania wymiany kulturalnej oraz realizowania wspólnych inicjatyw w różnych sferach kultury, w tym wspólnej organizacji wydarzeń kulturalnych. W tym względzie Strony zgadzają się również na kontynuowanie wspierania działalności Fundacji Azja-Europa.
3. Strony postanawiają przeprowadzać konsultacje i współpracować na odpowiednich forach międzynarodowych, takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Oświaty, Nauki i Kultury, aby dążyć do osiągnięcia wspólnych celów i promować różnorodność kulturową.
4. Strony kładą ponadto nacisk na środki służące tworzeniu trwałych powiązań między ich odpowiednimi wyspecjalizowanymi agencjami oraz propagowaniu wymiany informacji, know-how, studentów, ekspertów, młodzieży i działaczy młodzieżowych oraz zasobów technicznych, przy wykorzystaniu udogodnień oferowanych przez programy UE w Azji Południowo-Wschodniej w zakresie edukacji i kultury, jak również doświadczeń zdobytych w tej dziedzinie przez obie Strony.
5. Strony wspierają szerszą wymianę i współpracę między swoimi instytucjami oświatowymi w celu wspierania wzajemnego zrozumienia i docenienia swoich kultur, gospodarek i systemów społecznych oraz wiedzy o nich. W szczególności Strony dokładają wszelkich starań, by ułatwić mobilność studentów i pracowników naukowych w ramach programu Erasmus Mundus lub innych podobnych programów.

ARTYKUŁ 34

Środowisko i zasoby naturalne

1. Strony zgadzają się co do potrzeby zachowania zasobów naturalnych i bioróżnorodności oraz zarządzania nimi w zrównoważony sposób, co stanowi podstawę rozwoju obecnych i przyszłych pokoleń.
2. Wdrażanie wyników Konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie środowiska naturalnego i rozwoju z 1992 r., światowego szczytu w sprawie zrównoważonego rozwoju z 2002 r. oraz konferencji ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju z 2012 r. jest uwzględniane we wszystkich działaniach podejmowanych przez Strony w ramach niniejszej Umowy.
3. Strony dążą do dalszej współpracy w dziedzinie ochrony środowiska, w tym poprzez wymianę najlepszych praktyk w obszarach takich jak:
 - a) zmiana klimatu i efektywność energetyczna;
 - b) technologie ochrony środowiska oraz czyste technologie, szczególnie te bezpieczne i zrównoważone;
 - c) rozwój zdolności w zakresie negocjowania i wdrażania wielostronnych umów środowiskowych;
 - d) środowisko morskie i wybrzeża;
 - e) problem nielegalnego pozyskiwania drewna i powiązanego handlu oraz propagowanie zrównoważonej gospodarki leśnej.

ARTYKUŁ 35

Zatrudnienie i sprawy społeczne

1. Strony postanawiają zacieśnić współpracę w dziedzinie zatrudnienia i spraw społecznych, w tym współpracę w zakresie spójności regionalnej i społecznej, bezpieczeństwa i higieny pracy, równouprawnienia płci, godnej pracy i dialogu społecznego, w celu wzmocnienia społecznego wymiaru globalizacji.
2. Strony potwierdzają konieczność wspierania procesu globalizacji, który jest korzystny dla wszystkich, a także promowania pełnego i wydajnego zatrudnienia oraz godnej pracy jako kluczowych elementów zrównoważonego rozwoju i ograniczania ubóstwa, zgodnie z rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/1 z dnia 24 października 2005 r. oraz deklaracją ministerialną przyjętą na obradach wysokiego szczebla Rady Gospodarczo-Społecznej ONZ z lipca 2006 r. (Rada Gospodarczo-Społeczna ONZ E/2006/L.8 z dnia 5 lipca 2006 r.), a także zgodnie z deklaracją Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącą sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r. Strony uwzględniają cechy i odmienny charakter sytuacji gospodarczej i społecznej każdej ze Stron.
3. Zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z członkostwa w MOP oraz podpisania Deklaracji MOP dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy oraz działań uzupełniających, przyjętej podczas 86. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy w 1998 r., Strony zobowiązują się do przestrzegania, promowania i odzwierciedlania w swoich przepisach i praktykach zasad dotyczących praw podstawowych w pracy, takich jak:
 - a) wolność zrzeszania się i faktyczne uznawanie prawa do rokowań zbiorowych;

- b) likwidacja wszelkich form pracy przymusowej lub obowiązkowej;
- c) faktyczne zniesienie pracy dzieci; oraz
- d) likwidacja dyskryminacji w obszarze zatrudnienia i wykonywania zawodu.

Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do skutecznego wdrażania konwencji MOP, które zostały ratyfikowane odpowiednio przez Republikę Singapuru oraz przez państwa członkowskie. Strony będą podejmowały stałe i nieustające wysiłki na rzecz ratyfikowania i skutecznego wdrożenia podstawowych konwencji MOP, a także wymiany informacji w tym zakresie. Strony rozważą ponadto ratyfikację i skuteczne wdrażanie innych konwencji MOP, uwzględniając wewnętrzne okoliczności. Strony będą wymieniać informacje na ten temat.

4. Strony mogą podejmować wspólne działania przynoszące obopólne korzyści, obejmujące m.in. konkretne programy i projekty, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami, jak również dialog, współpracę i inicjatywy podejmowane w zakresie kwestii stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania na szczeblu dwustronnym lub wielostronnym, takim jak dialog Azja-Europa, ASEAN–UE, MOP.

ARTYKUŁ 36

Zdrowie

1. Strony postanawiają współpracować w sektorze zdrowia w celu poprawy warunków zdrowotnych w zakresie między innymi obszarów poważnych chorób zakaźnych, takich jak HIV/AIDS, grypa ptaków i inne grypy mogące wywołać pandemię wśród ludzi oraz główne choroby niezakaźne i ich czynniki ryzyka, w tym poprzez wymianę informacji i współpracę w zakresie wczesnego wykrywania, zapobiegania i kontroli, jak również w ramach międzynarodowych porozumień w sprawie ochrony zdrowia.
2. W zależności od dostępnych zasobów, współpraca może odbywać się poprzez:
 - a) projekty w zakresie epidemiologii głównych chorób zakaźnych i niezakaźnych;
 - b) programy wymiany, stypendiów i szkoleń;
 - c) programy i projekty mające na celu poprawę usług zdrowotnych i warunków zdrowotnych;
 - d) wymianę informacji i współpracę naukową w zakresie regulacji rynku leków oraz regulacji rynku sprzętu medycznego; oraz
 - e) wspieranie pełnego i terminowego wdrożenia przepisów międzynarodowych porozumień w sprawie ochrony zdrowia, m.in. Międzynarodowych przepisów zdrowotnych oraz Ramowej konwencji o ograniczeniu użycia tytoniu.

ARTYKUŁ 37

Statystyki

Strony dążą do propagowania, zgodnie z dotychczasowymi działaniami dotyczącymi współpracy statystycznej między Unią a ASEAN, harmonizacji metod i praktyk statystycznych, w tym gromadzenia i rozpowszechniania danych statystycznych, a tym samym możliwości wykorzystania, na wspólnie akceptowanych warunkach, danych o handlu towarami i usługami, o bezpośrednich inwestycjach zagranicznych oraz, w bardziej ogólnym kontekście, danych o jakimkolwiek obszarze objętym niniejszą Umową, który wiąże się z gromadzeniem, przetwarzaniem, analizą i rozpowszechnianiem danych statystycznych.

ARTYKUŁ 38

Społeczeństwo obywatelskie

Strony uznają potencjalny wkład zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego w dialog oraz współpracę w ramach niniejszej Umowy, jak również zobowiązują się do wspierania skutecznego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim.

TYTUŁ VII

ŚRODKI WSPÓLPRACY

ARTYKUŁ 39

Środki na współpracę

1. Strony zgadzają się uruchomić odpowiednie środki, w tym również środki finansowe w zakresie, w jakim pozwalają im na to zasoby, którymi dysponują, oraz obowiązujące przepisy prawne, celem wywiązania się z wykonania założeń współpracy uzgodnionych w Umowie.
2. Strony zachęcają Europejski Bank Inwestycyjny do kontynuowania swoich działań w Republice Singapuru, zgodnie ze swymi procedurami oraz kryteriami finansowania.

ARTYKUŁ 40

Współpraca w zakresie rozwoju państw trzecich

1. Strony zgadzają się na wymianę informacji dotyczących prowadzonej przez nie polityki pomocy rozwojowej w celu nawiązania regularnego dialogu na temat celów tej polityki oraz programów pomocy rozwojowej w państwach trzecich.

2. Strony będą również wspierać wspólne działania ukierunkowane na zapewnienie pomocy technicznej i promowanie rozwoju zasobów ludzkich w krajach słabiej rozwiniętych w Azji Południowo-Wschodniej i poza jej granicami.

TYTUŁ VIII

RAMY INSTYTUCJONALNE

ARTYKUŁ 41

Wspólny Komitet

1. Strony zgadzają się ustanowić w ramach niniejszej Umowy Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli obu stron na odpowiednio wysokim szczeblu, który będzie miał następujące zadania:

- a) zapewnienie sprawnego funkcjonowania i wykonywania niniejszej Umowy;
- b) ustalenie priorytetów w związku z celami niniejszej Umowy;
- c) wydawanie zaleceń dotyczących propagowania celów niniejszej Umowy.

2. Wspólny Komitet zbiera się co najmniej raz na dwa lata, na przemian w Singapurze i w Brukseli, w terminie ustalonym w drodze wzajemnego porozumienia. Wspólnemu komitetowi współprzewodniczą przedstawiciele każdej ze Stron. Porządek posiedzeń Wspólnego Komitetu ustala się w drodze porozumienia między Stronami. W drodze porozumienia pomiędzy Stronami można również zwoływać nadzwyczajne posiedzenia Wspólnego Komitetu.
3. Wspólny Komitet może ustanowić specjalistyczne podkomitety celem udzielenia mu wsparcia w wykonywaniu jego zadań. Podkomitety zdają szczegółowe sprawozdania ze swej działalności Wspólnemu Komitetowi na każdym z jego posiedzeń.
4. Wspólny Komitet przyjmuje, zgodnie z niniejszym artykułem, swój regulamin wewnętrzny oraz wykonuje swoje zadania w drodze konsensusu. Wspólny komitet określa, w swoim regulaminie wewnętrznym, tryb konsultacji, o których mowa w art. 44, oraz dokłada wszelkich starań, by ustalić wspólny język roboczy.
5. Wspólny Komitet omawia, jeśli zostało to wzajemnie uzgodnione i w stosownym przypadkach, funkcjonowanie i wykonywanie każdej szczegółowej umowy, o której mowa w art. 43 ust. 3.

TYTUŁ IX

PRZEPISY KOŃCOWE

ARTYKUŁ 42

Klauzula przyszłego rozwoju

1. Strony mogą za wzajemną zgodą rozszerzyć niniejszą Umowę w celu zacieśnienia współpracy, w tym poprzez uzupełnienie jej za pomocą umów lub protokołów dotyczących poszczególnych sektorów lub działań.
2. W odniesieniu do wdrażania niniejszej Umowy każda ze Stron może przedstawić propozycje dotyczące rozszerzenia zakresu współpracy, biorąc pod uwagę doświadczenie uzyskane podczas jej stosowania.

ARTYKUŁ 43

Inne umowy

1. Bez uszczerbku dla odpowiednich postanowień Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ani niniejsza Umowa, ani działania podejmowane na jej podstawie, nie mają wpływu na uprawnienia państw członkowskich do podejmowania działań w ramach współpracy dwustronnej z Republiką Singapuru, bądź też do zawierania, w odpowiednich przypadkach, nowych umów o partnerstwie i współpracy z Republiką Singapuru.
2. Niniejsza Umowa nie wpływa na stosowanie ani wykonywanie zobowiązań podjętych przez odpowiednie Strony w stosunkach ze stronami trzecimi.
3. Niezależnie od art. 9 ust. 2, Strony mogą również uzupełniać niniejszą Umowę, zawierając umowy szczegółowe w odniesieniu do każdego obszaru współpracy objętego jej zakresem. Takie umowy szczegółowe są integralną częścią ogólnych stosunków dwustronnych regulowanych niniejszą Umową oraz stanowią część wspólnych ram instytucjonalnych.

ARTYKUŁ 44

Niewykonanie niniejszej Umowy

1. W przypadku gdy jedna ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek ze swoich zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy, może podjąć odpowiednie środki. Przedtem jednak, z wyjątkiem szczególnie nagłych przypadków, Strona ta wnioskuje o przeprowadzenie konsultacji, a druga Strona zgadza się na nie w celu osiągnięcia wzajemnie zadowolającego rozwiązania danej kwestii. Konsultacje takie mogą odbywać się pod auspicjami Wspólnego Komitetu, o którym mowa w art. 41, który może rozstrzygnąć przekazaną mu sprawę poprzez wydanie zalecenia lub w dowolny inny sposób akceptowalny dla obu Stron.
2. W szczególnie nagłych przypadkach niezwłocznie powiadamia się drugą Stronę o planowanym podjęciu odpowiednich środków. Konsultacje prowadzone na wniosek drugiej Strony, w celu znalezienia wzajemnie zadowolającego rozwiązania danej kwestii, trwają maksymalnie przez okres 15 dni. Po upływie tego okresu zastosowane mogą zostać odpowiednie środki.
3. Przy wyborze odpowiednich środków pierwszeństwo należy przyznać tym, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie niniejszej Umowy lub każdej umowy szczegółowej. O środkach tych powiadamia się niezwłocznie drugą Stronę i jeżeli druga Strona przedstawi taki wniosek, stają się one przedmiotem konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu.

4. Strony zgadzają się, że do celów prawidłowej interpretacji i właściwego stosowania w praktyce niniejszej Umowy wyrażenie „odpowiednie środki”, zawarte w niniejszym artykule, oznacza zawieszenie lub tymczasowe niewykonanie zobowiązań na mocy niniejszej Umowy lub umów szczegółowych, o których mowa w art. 9 ust. 2 i art. 43 ust. 3 albo inne środki zalecane przez Wspólny Komitet. Odpowiednie środki podejmowane są zgodnie z prawem międzynarodowym i są proporcjonalne w stosunku do niewywiązywania się ze zobowiązań wynikających z niniejszej Umowy. Ponadto Strony uzgadniają, że wyrażenie „szczególnie nagłe przypadki”, zawarte w ust. 1 i 2, oznacza:

- a) zerwanie niniejszej Umowy niezgodnie z zasadami ogólnymi prawa międzynarodowego; lub
- b) naruszenie zasadniczego elementu Umowy, opisanego w art. 1 ust. 1 i art. 7 ust. 2.

ARTYKUŁ 45

Ułatwienia

Aby ułatwić współpracę w ramach niniejszej Umowy, obie Strony zapewniają niezbędne gwarancje i ułatwienia niezbędne do sprawowania swoich funkcji.

ARTYKUŁ 46

Terytorialny zakres stosowania

Niniejsza Umowa ma zastosowanie, z jednej strony, do terytorium, na którym stosuje się Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na warunkach określonych w tych Traktatach oraz, z drugiej strony, do terytorium Republiki Singapuru.

ARTYKUŁ 47

Definicja Stron

Do celów niniejszej Umowy określenie „Strony” oznacza z jednej strony Unię lub jej państwa członkowskie lub Unię i jej państwa członkowskie, zgodnie z ich stosownymi uprawnieniami, a z drugiej strony Republikę Singapuru.

ARTYKUŁ 48

Ujawnianie informacji

Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane w sposób wymagający od którejkolwiek ze Stron przekazania informacji, których ujawnienie Strona uznaje za sprzeczne z jej podstawowymi interesami w zakresie bezpieczeństwa lub z utrzymaniem międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 49

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po dniu, w którym Strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu procedur prawnych niezbędnych do tego celu.
2. Niniejsza Umowa jest zawarta na okres pięciu lat. Umowa jest automatycznie przedłużana na kolejne okresy jednego roku, chyba że Republika Singapuru, z jednej strony, lub Unia i jej państwa członkowskie, z drugiej strony, powiadomi pisemnie drugą Stronę o swoim zamiarze nieprzedłużania niniejszej Umowy na sześć miesięcy przed końcem kolejnego rocznego okresu.
3. Wszelkie zmiany do niniejszej Umowy wprowadzane są za porozumieniem Stron. Wszelkie zmiany nabierają mocy prawnej dopiero kiedy druga Strona poinformuje pierwszą Stronę, że dopełnione zostały wszystkie konieczne formalności.
4. Niniejsza Umowa może zostać rozwiązana poprzez pisemne powiadomienie o wypowiedzeniu przekazane przez Republikę Singapuru, z jednej strony, lub Unię i jej państwa członkowskie, z drugiej strony, drugiej Stronie. Wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po otrzymaniu powiadomienia przez drugą Stronę.

ARTYKUŁ 50

Deklaracje i listy uzupełniające

Wspólne deklaracje i listy uzupełniające do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

ARTYKUŁ 51

Powiadomienia

Powiadomienia dokonywane zgodnie z art. 49 należy kierować odpowiednio do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej i Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Singapuru.

ARTYKUŁ 52

Teksty autentyczne

Niniejszą Umowę sporządzono w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim oraz włoskim, teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne. W przypadku rozbieżności w wykładni niniejszej Umowy Strony kierują sprawę do Wspólnego Komitetu.

Wspólna deklaracja w sprawie art. 44 (Niewykonanie niniejszej Umowy)

Strony zgadzają się, że „naruszenie zasadniczego elementu niniejszej Umowy”, o którym mowa w art. 44 ust. 4 lit. b), odnosi się do szczególnie wyjątkowych przypadków systematycznego, poważnego i istotnego niewywiązania się ze zobowiązań określonych w art. 1 ust. 1 i art. 7 ust. 2.

Wspólna deklaracja w sprawie artykułu 52 (Tekst autentyczny)

W przypadku rozbieżności w wykładni niniejszej Umowy, należy wziąć pod uwagę fakt, że Umowa ta była negocjowana w języku angielskim.

Съставено в Брюксел на деветнадесети октомври две хиляди и осемнадесета година.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de octubre de dos mil dieciocho.

V Bruselu dne devatenáctého října dva tisíce osmnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den nittende oktober to tusind og atten.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Oktober zweitausendachtzehn.

Kahe tuhanda kaheksateistkümnenda aasta oktoobrikuu üheksateistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.

Done at Brussels on the nineteenth day of October in the year two thousand and eighteen.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf octobre deux mille dix-huit.

Sastavljeno u Bruxellesu devetnaestog listopada godine dvije tisuće osamnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì diciannove ottobre duemiladiciotto.

Briselē, divi tūkstoši astoņpadsmitā gada deviņpadsmitajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai aštuonioliktą metų spalio devynioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizennyolcadik év október havának tizenkilencedik napján.

Magħmul fi Brussell, fid-dsatax-il jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u tmintax.

Gedaan te Brussel, negentien oktober tweeduizend achttien.

Sporządzono w Brukseli dnia dziewiętnastego października roku dwa tysiące osiemnastego.

Feito em Bruxelas, em dezanove de outubro de dois mil e dezoito.

Întocmit la Bruxelles la nouăsprezece octombrie două mii optsprezece.

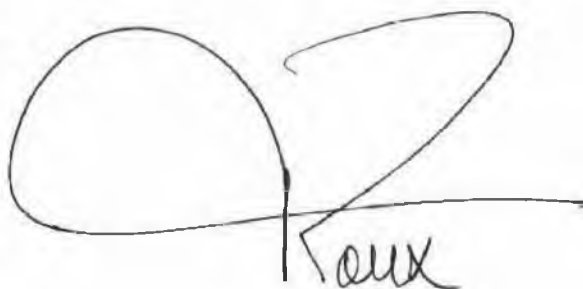
V Bruseli devätnásteho oktobra dvetisícosemnástʹ.

V Bruslju, dne devetnajstega oktobra leta dva tisoč osemnajst.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakahdeksantoista.

Som skedde i Bryssel den nittonde oktober år tjughundraarton.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

The image shows a large, stylized handwritten signature in black ink. The signature is composed of several loops and a long horizontal stroke at the bottom. Below the main signature, the word "Kouix" is written in a smaller, cursive script.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

The image shows a handwritten signature in black ink. The signature is highly stylized, with a large, sweeping loop at the top and a long, horizontal stroke at the bottom.

Za Českou republiku

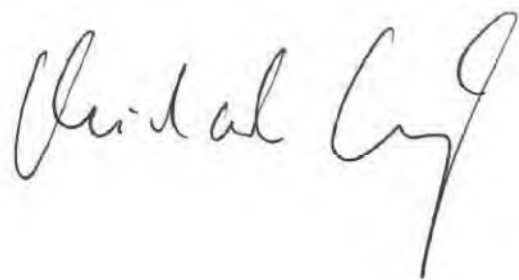
The image shows a handwritten signature in black ink. The signature is highly stylized, with a large, sweeping loop at the top and a long, horizontal stroke at the bottom.

For Kongeriget Danmark

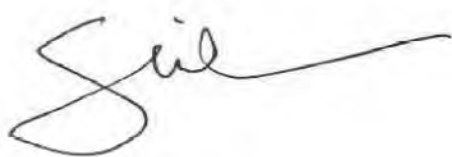

The image shows a handwritten signature in black ink. The signature is highly stylized, with a large, sweeping loop at the top and a long, horizontal stroke at the bottom.

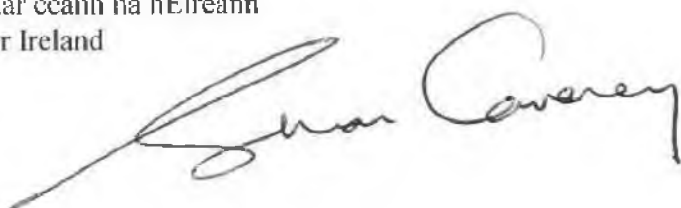
Für die Bundesrepublik Deutschland

Handwritten signature of Olaf Scholz in black ink.

Eesti Vabariigi nimel

Handwritten signature of Siim Kallias in black ink.

Thar ceann na hÉireann
For Ireland

Handwritten signature of Simon Coveney in black ink.

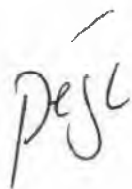
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Handwritten signature in black ink, consisting of a stylized initial and a horizontal line.

Por el Reino de España

A highly stylized, cursive handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Pour la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to be the letters 'PESL' in a cursive, slightly slanted font.

Za Republiku Hrvatsku

A handwritten signature in black ink, featuring a large, sweeping initial 'M' followed by a cursive name and a long horizontal tail.

Per la Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized initial 'M' followed by a cursive name.

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

A handwritten signature in Greek, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Latvijas Republikas vārdā –

A handwritten signature in Latvian, featuring a large, stylized initial 'L' followed by several loops and a long horizontal stroke.

Lietuvos Respublikos vardu

A handwritten signature in Lithuanian, characterized by a series of large, sweeping loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in Luxembourgish, showing a large initial 'L' followed by a few loops and a long horizontal stroke.

Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Andrzej Sz.

Pela República Portuguesa

Nuno Brito

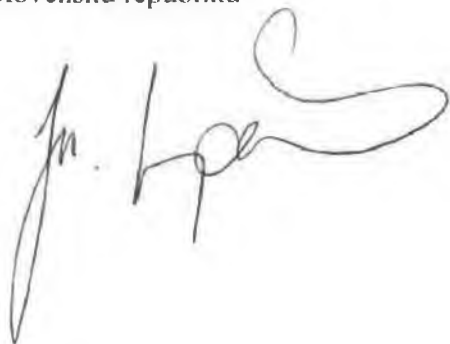
Pentru România

L. Odobescu

Za Republiko Slovenijo

Janez Lenarčič

Za Slovenskú republiku

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Ján Lehotský', with a large, sweeping flourish at the end.

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'S. M. V. V.', with a long horizontal line extending to the right.

För Konungariket Sverige

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jan Svan', with a long horizontal line extending to the right.

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'David Davis', with a long horizontal line extending to the right.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'F. Ullrich', written in a cursive style.

For the Republic of Singapore

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'S. G. Lee', written in a cursive style.

List uzupełniający

W odniesieniu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Singapuru, z drugiej strony, obie Strony potwierdzają, że w momencie podpisywania niniejszej Umowy, nie wiedziały, na podstawie obiektywnie dostępnych informacji, o jakichkolwiek przepisach prawa krajowego każdej ze Stron, które mogłyby doprowadzić do powołania się na art. 44 niniejszej Umowy, lub o stosowaniu takich przepisów.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

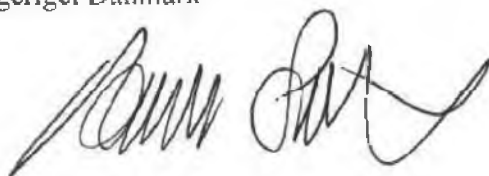
За Република България

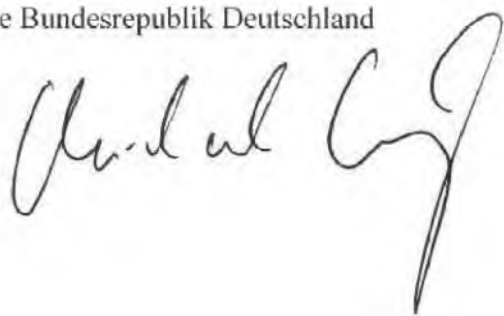
Za Českou republiku

For Kongriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

Festi Vabariigi nimel

Thar ceann na hÉireann
For Ireland

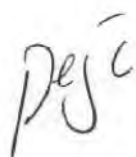
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

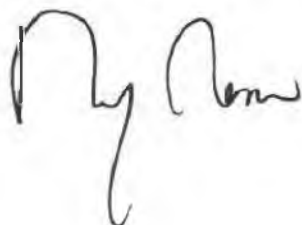
Pour la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to be the name 'Péjčić' written in a cursive style.

Za Republiku Hrvatsku

A handwritten signature in black ink, consisting of a large initial 'M' followed by a long, sweeping horizontal stroke.

Per la Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, consisting of a large initial 'M' followed by a long, sweeping horizontal stroke.

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the end.

Latvijas Republikas vārdā –

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'I. B. B.', with a long horizontal stroke at the end.

Lietuvos Respublikos vardu

A large, stylized handwritten signature in black ink, with multiple loops and a long horizontal stroke at the end.

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A handwritten signature in black ink, consisting of a few loops and a horizontal stroke at the end.

Magyarország részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

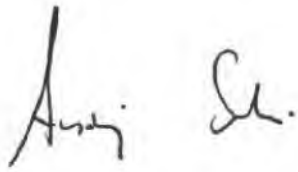
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

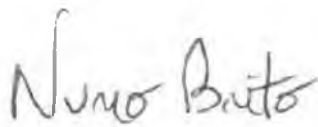
Für die Republik Österreich

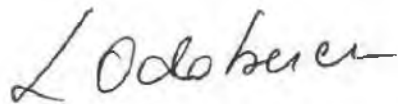
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

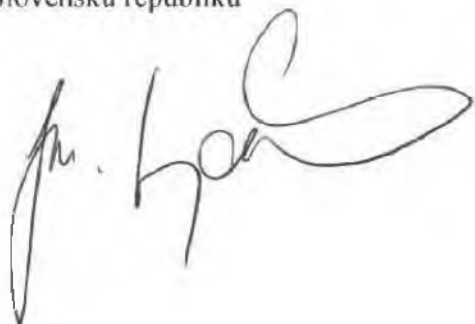
Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

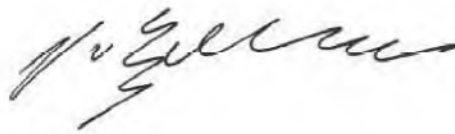
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Za Evropský svaz
Por la Unió Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Evropsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

For the Republic of Singapore

Предходният текст е заверено копие на оригинала, депозиран в архивите на Генералния секретариат на Съвета в Брюксел.
El texto que precede es copia certificada conforme del original depositado en los archivos de la Secretaria General del Consejo en Bruselas.
Předchozí text je ověřeným opisem originálu uloženého v archivu generálního sekretariátu Rady v Bruselu.
Foranstående tekst er en bekræftet genpart af originaldokumentet deponeret i Rådets Generalsekretariats arkiver i Bruxelles.
Der vorstehende Text ist eine beglaubigte Abschrift des Originals, das im Archiv des Generalsekretariats des Rates in Brüssel hinterlegt ist.
Eelnev tekst on tõestatud koopia originaalist, mis on antud hoiule nõukogu peasekretariaadi arhiivi Brüsselis.
Το ανωτέρω κείμενο είναι ακριβές αντίγραφο του πρωτοτύπου που είναι κατατεθειμένο στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου στις Βρυξέλλες.
The preceding text is a certified true copy of the original deposited in the archives of the General Secretariat of the Council in Brussels.
Le texte qui précède est une copie certifiée conforme à l'original déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil à Bruxelles.
Tekst koji prethodi potvrđena je kopija vjerna originalu položenom u arhivu Glavnog tajništva Vijeća u Bruxellesu.
Il testo che precede è una copia certificata conforme all'originale depositato presso gli archivi del segretariato generale del Consiglio a Bruxelles.
Šis teksts ir apliecināta kopija, kas atbilst oriģinālam, kurš deponēts Padomes Ģenerālsekretariāta arhīvā Briselē.
Pirmiau pateiktas tekstas yra Tarybos generalinio sekretoriato archyvuose Briuselyje deponuoto originalo patvirtinta kopija.
A fenti szöveg a Tanács Főtitkárságának brüsszeli irattárában letétbe helyezett eredeti példány hiteles másolata.
It-test precedentni huwa kopja ċcertifikata vera tal-original iddepożitat fli-arkivji tas-Segretarjat Generali tal-Kunsill fi Brussell.
De voorgaande tekst is het voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het origineel, nedergelegd in de archieven van het secretariaat-generaal van de Raad te Brussel.
Powyzszy tekst jest kopią poświadczoną za zgodność z oryginałem złożonym w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady w Brukseli.
O texto que precede é uma cópia autenticada do original depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho em Bruxelas.
Textul anterior constituie o copie certificată pentru conformitate a originalului depus în arhivele Secretariatului General al Consiliului la Bruxelles.
Predchádzajúci text je overenou kópiou originálu, ktorý je uložený v archíve Generálneho sekretariátu Rady v Bruseli.
Zgoranje besedilo je overjena verodostojna kopija izvirnika, ki je deponiran v arhivu generalnega sekretariata Sveta v Bruslju.
Päältä oleva teksti on oikeaksi todistettu jäljennös Brysselissä olevan neuvoston pääsihteeristön arkistoon tallatusta alkuperäisestä tekstistä.
Ovanstående text är en bestyrkt avskrift av det original som deponerats i rådets generalsekretariats arkiv i Bryssel.

Брюксел,
Bruselas,
Brusel,
Bruxelles, den
Brussel, den
Brüssel,
Βρυξέλλες,
Brussels,
Bruxelles, le
Bruxelles,
Bruxelles, addi
Brusela,
Bruselis
Brüsszel,
Brussel,
Brusel,
Brusela. dmi
Bruxelas, em
Bruxelles,
Brusel
Bruselj,
Bryssel,
Bryssel den

24 -10- 2018

За генералния секретар на Съвета на Европейския съюз
Por el Secretario General del Consejo de la Unión Europea
Za generálního tajemníka Rady Evropské unie
For Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union
Für den Generalsekretär des Rates der Europäischen Union
Euroopa Liidu Nõukogu peasekretäri nimel
Για τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
For the Secretary-General of the Council of the European Union
Pour le Secrétaire Général du Conseil de l'Union européenne
Za glavnog tajnika Vijeća Europske unije
Per il Segretario Generale del Consiglio dell'Unione europea
Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretāra vārda –
Europos Sąjungos Tarybos generalinio sekretoriaus vardu
Az Európai Unió Tanácsának főtitkára nevében
Għas-Segretarju Ġenerali tal-Kunsill tal-Unjoni Ewropea
Voor de Secretaris-Generaal van de Raad van de Europese Unie
W imieniu Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej
Pelo Secretário-Geral do Conselho da União Europeia
Pentru Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Za generálneho tajomníka Rady Európskej únie
Za generalnega sekretarja Sveta Evropske unije
Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin puolesta
För generalsekreteraren för Europeiska unionens råd

L. SCHIAVO
Directeur Général